

PSYCHIATRISCH VERPLEEGKUNDIGE, 36 JAAR, ALLEENSTAAND, 2 DOCHTERS (6 & 10), WERKT 24 UUR P/WK, ÉÉN DAG P/WK EEN POST-HBO OPLEIDING

Annelotte

“Soms schrik ik een beetje van de diagnoses in de verwijsbrieven van de huisarts. Wat tref ik aan achter de voordeur? Maar zodra die opengaat besef ik altijd weer: je bent gewoon een mens, met een eigen verhaal waar ik graag naar op zoek ga. Het is bijzonder om echt in iemands wereld te mogen kijken. ‘Je hebt helemaal geen oordeel’ is iets dat ik vaak terugkrijg. En dat klopt ook. Ik heb zelf jarenlang geworsteld met een eetstoornis, dus ik wéét dat je hoofd tijdelijk met je aan de haal kan gaan. Er rust op de een of andere manier een taboe op hulpverleners die met zichzelf in de knoop hebben gezeten, maar je persoonlijke ervaring op een professionele manier inzetten is enorm waardevol.

Ik werk in een zelfsturend team, beheer mijn eigen agenda en heb vaste werkdagen. Enorm fijn, want met een gezin wil je kunnen plannen. Vier dagen is eigenlijk mijn ideaal, maar in de psychiatrie ben ik bewust met drie begonnen. Oorspronkelijk uit zelfbescherming; er komt nogal wat op je af in deze sector. Binnen ons team bespreken we ook elke week met elkaar hoe we erbij zitten, dat zorgen voor elkaar is hier gelukkig heel normaal. Maar ik ben ook enorm eager om me door te ontwikkelen en ben nu één dag per week in opleiding tot Sociaal Psychiatrisch Verpleegkundige.

Financiële onafhankelijkheid vind ik vanzelfsprekend. Toen mijn ex en ik nog samen waren, vormde drie dagen werken een goede balans met de zorg voor de kinderen, maar ook toen al was ik kostwinner, ons huurhuis stond op mijn naam. Het fenomeen gemeenschappelijke rekening ken ik ook niet. Mijn dochters kijken naar mij en ik geef graag het voorbeeld dat ik het ook in mijn eentje prima red.

De WerkUrenBerekenaar vind ik een handige tool. Binnen 10 minuten heb je inzicht; niet alleen onder de streep, maar ook hoe dit bedrag ontstaan is. Ik had al eens eerder uitgerekend wat meer werken op zou leveren. Onder de streep maakte het niet zo veel uit en toen koos ik heel pragmatisch voor mijn gezin. Nu voelt een 32-uurscontract als een logischere stap; de kinderen worden zelfstandiger en ik word blijer en een betere moeder als ik me ook in mijn werk ontwikkel. Daarnaast voelt het ook goed om boven mijn toeslagen, die ik plotseling kreeg als alleenstaande ouder, uit te stijgen.

Mijn werk is echt mijn hobby, ik lees er alles over. Je moet nieuwsgierig blijven! Een studie kan ook weer nieuwe mogelijkheden bieden. Ik ben niet het type dat jaren hetzelfde blijft doen; voor je het weet doe je dingen op de automatische piloot. Het is goed om af en toe even opnieuw te bekijken waar je staat en waar je heen wilt. Wie weet ga ik hierna wel 1 a 2 dagen als POH GGZ bij een huisarts zitten en de overige dagen naar de mensen toe.

Ik ben lang blijven hangen in de zoektocht naar mijn betekenis, maar nu ik mezelf zo hoor, besef ik me dat ik die inmiddels gevonden heb. En dat ik daar trots op mag zijn.”

Reken uit wat meer of minder werken voor jón betekent op

www.WerkUrenBerekenaar.nl

